

de fornødne Instruksler i saa Henseende. Hvad angaar Bemærkningerne om Ordene: „Sikkerhed for, at han vil møde i rette Tid“, da kunne de formentlig ikke volde nogen Betænkelighed. Det er nemlig ganske det samme, som der staar i den nugældende § 33, 10de Stykke i Værnepligtsloven. Der staar her: „... hvorhos Justitsministeren kan tillade dem at gaa i kortere udenrigsk Fart med danske Skibe, imod at der stilles Sikkerhed for, at de ville møde i rette Tid.“ Den Forandring, som tilsigtes ved dette Forslag, som jo i sin Helhed er kommen fra Justitsministeriet, er at fritage vedkommende for den Ulejlighed og Tidsspilde, som er forbunden med at indgive Ansøgning til Justitsministeriet, hvilket navnlig kunde blive ret generende, hvis den paagældende befandt sig længere borte fra Hovedstaden. I øvrigt er der ikke foretaget nogen Forandring i Bestemmelserne om Sikkerhedsstillelsen. Man henlægger blot dette til Mønstringsbestyreren. Ordet „Sikkerhed“ har den samme Betydning, som det har haft hidtil. Der ligger slet ikke deri med Nødvendighed noget om, at det skal være en pekuniær Sikkerhed, om man end ganske vist kunde tænke sig Forhold, hvori det behøvedes. Men det skal tages i samme Forstand som hidtil. Derom skulle fornødne Instruksioner udgaa til Mønstringsbestyreren. Det, som det gælder om, er, at man i de foreliggende Tilfælde har den fornødne Sikkerhed for, at vedkommende vil møde i rette Tid og, hvad der herved navnlig vil komme i Betragtning, er, af hvad Art den Rejse er, han agter at foretage. Naar han vil gaa i udenrigsk Fart, maa han naturligvis over for Mønstringsbestyreren give fornøden Oplysning, for at denne kan skønne over, om det kan regnes for kortere udenrigsk Fart. Det er det samme, vedkommende maa oplyse over for Justitsministeren nu. Naar vedkommende da har oplyst Mønstringsbestyreren om det fornødne i saa Henseende, og navnlig — hvad der vil være det almindelige — om han farer i en regelmæssig Fart paa Udlandet — England, Rusland, Finland f. Elks. — saa vil deri ligge den fornødne Garanti, uden at der vil behøves videre. Jeg antager, at denne Forklaring vil anses for fyldestgørende.

Den fungerende Ordfører (A. Nielsen): Den Forklaring, vi nu hørte af Indenrigsministeren, gaar jeg ud fra er fuldkommen tilfredsstillende. Med Hensyn til de Ændringer, der ere stillede af Sprogudvalget, tror jeg, skønt de ikke have været til Forhandling i Udvalget, dog nok at turde udtale, at vi kunne anbefale dem til Vedtagelse. Da vi havde Hovedændringsforslaget til Behandling i Udvalget, drøftede vi tillige Spørgsmaalet om „Underhold“ eller „Underholdning“; men paa Grund af den korte Tid, der var levnet os, var det ikke muligt at faa formet de nødvendige Ændringsforslag. Vi ere da glade over, at vi have det altid aarvaagne Sprogudvalg ved Haanden til enhver Tid. Vi yde det derfor vor bedste Tak og anbefale dets Forslag til Vedtagelse.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Underændringsforslagene af *Trier* (se foran) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget af *Justitsministeren* saaledes ændret (se foran) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget, saaledes ændret, (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 65 Stemmer.

Formanden (Sofus Høgsbro): Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Begunstigelser for landøkonomiske Forskudsforeninger.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4381 fg.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.